

[Jørgen Jørgensen.]

paa Arbejdet i Skolen i Danmark, har de ogsaa et rimeligt Krav paa, at det offentlige viser dem det Hensyn at skaffe dem gode Arbejdsvilkaar i det daglige Arbejde, og det vil denne Lov give Muligheder for.

Jeg vil derfor tilsige Undervisningsministeren min Tilslutning til Forslagets Gennemførelse. Jeg tror, det vil have Betydning for Gennemførelsen af denne Nyordning inden for et rimeligt Aaremaal, en Nyordning, som jeg anser for at være af stor Værdi for den opvoksende Slægt.

Aidt: Den Støtte, det her behandlede Lovforslag vil give vore Landkommuners Skoleforhold, kan vi kun glæde os meget over. Der har været rejst en Diskussion her om, hvorvidt man skulde sætte Aaret 1952 som Grænse, eller man skulde gaa ned til 1950. Det forekommer mig, at det er mindre væsentligt, og det er sikkert saadan, at det ogsaa af materialemæssige Grunde vil være nødvendigt at tage Aaret 1952.

Hvad angaar Satserne med Hensyn til de forskellige Lokaler, hvor der er 50 pCt.s Forhøjelse ved de almindelige Lokaler, 33 pCt.s Forhøjelse ved Særlokalene og ingenting til Gymnastiksalene, skal jeg ikke komme nærmere ind paa disse Forhold, men derimod udtale vor Glæde over, at der bliver en god Baggrund for et Ungdomsarbejde gennem de Forsamlingsale, som der bliver Mulighed for at rejse, og de Svømmebassiner, man ogsaa har med i Lovforslaget. Vi kan i alle Tilfælde, først og fremmest af skolemæssige, men ogsaa af beskæftigelsesmæssige Grunde fra min Gruppes Side tilsige vor Støtte til denne Lovs Gennemførelse.

Søren Olesen: I den Tid, der er gaaet, siden denne Lov om Skolebyggeriet traadte i Kraft, er der mange Kommuner, der har vist stor Interesse for den, og ogsaa mange i Landkommunerne har været inde paa saa hurtigt som muligt at gøre Brug af de Bestemmelser, Loven har givet os. Dette viser jo, at der har været Trang til Skolebyggeri og bedre Skoleforhold disse forskellige Steder. Ogsaa vort Parti kan anbefale, at dette Lovforslag fremmes.

Der er imidlertid et Punkt, jeg gerne vil sige lidt om. Jeg synes ikke, vi skal presse alt for stærkt paa for at faa Skolebyggeriet i Gang, for Kommunerne vil sikkert af sig selv tage fat paa det, saa

snart det er muligt. Men vi ved, at det er vanskeligt med Materialerne, og disse Vanskeligheder vil sikkert fortsætte endnu i nogen Tid. Men man kan ogsaa ligefrem sige, at Arkitekterne slet ikke har haft Tid til at udarbejde alle disse Skoleprojekter. Jeg kender Tilfælde, hvor man har maattet vente baade halve og hele Aar, før Arkitekten kunde faa Tid til at tage sig af Projektet, fordi han var optaget andre Steder.

Men der er ogsaa et andet Forhold, der gør sig gældende. Den nye Skoleordning medfører nemlig mange Steder store Forandringer inden for hele Skolevæsenet, ikke alene med Ombygning af Skolerne, men ogsaa med Omlægning af Skoledistrikterne, Opførelse af Centralskoler, Oprettelse af nye Lærerembeder og meget mere, og disse Forhold bevirker, at der nogle Steder ude i Kommunerne gør sig forskellige Meninger gældende om, hvordan man nu skal løse disse Spørgsmaal. Og det er ikke altid saa let at faa det afklaret i en Hast. Det er tit saadan, at de Beboere, som eventuelt skal have en Skole nedlagt, der hvor man vil opføre en Central-skole, sætter sig imod det og skal have Tid til Overvejelser, inden der kan tages en Beslutning, og det gør sig særlig gældende i saadanne Kommuner, hvor der har været mange Skoler, og hvor man indser, at det vilde være heldigt, om man kunde samle dem og eventuelt faa nogle Centralskoler, i det hele taget faa en bedre Ordning end den nuværende.

Jeg mener derfor ikke, man skal presse alt for stærkt paa og stille Kommunerne i Udsigt, at hvis de ikke benytter Tilskuddet nu, vil dette maaske blive formindsket, naar de fire Aar er gaaet. Jeg synes, vi skal lade Aaret 1952 blive staaende. Det vilde være beklageligt, om man nogle Steder fik en mindre god Ordning, fordi denne Sag skulde forceres igennem. Der ofres store Beløb af Staten, og derfor gælder det om, at vi faar den bedst mulige Ordning ogsaa for de enkelte Kommuner.

Undervisningsministeren (Hartling):

Jeg vil gerne takke alle de ærede Ordførere for Partierne for deres Tilslutning til Lovforslaget. Forskellige ærede Talere har rejst det Spørgsmaal, om Fristen ikke var for lang, om man ikke skulde rette 1952 til 1950. Da vi overvejede Forslaget i Ministeriet, var i hvert Fald ogsaa jeg inde paa den Tanke, at det var for lang en Frist. Men paa den anden Side synes jeg ikke, man skal glemme, at for det